Junioren Die Haghe pakken nationale titel

Aan de voet van de Paasberg in Arnhem pakte Die Haghe A1 zaterdag 6 juni de nationale veldtitel bij de junioren. Albatros A1 kreeg met 14-8 klop in een weinig boeiende finale. De drukkende warmte, zenuwen en zelfs een te nieuwe bal waren de argumenten voor de matige vertoning.

"Het moest slechts een kwestie van tijd zijn"

Reeds voor aanvang van de wedstrijd leken de kaarten in Arnhem geschud. Dat had alles te maken met de indrukwekkende opkomst van het Haagse achttal. In reserveshirts en onder applaus van de eigen aanhang kwamen de pupillen van coach Roel van Groeningen de Olympia Arena binnenlopen, om vervolgens gezamenlijk te beginnen aan de *warming-up* en de rek- en strekoefeningen. Daarbij vergeleken stond Albatros maar wat te schieten. De één in tenue, de volgende in trainingspak, een derde in trainingsbroek met shirt.
Al snel na het beginsignaal van scheidsrechter Kosse bleek echter dat Die Haghe er met een professionele uitstraling alleen niet was. Zonder onder de indruk te zijn, trof het eerste schot van Albatros direct doel. Kosse zag een verdediger in de buurt en keurde het doelpunt af, maar het bracht beide ploegen wel weer in evenwicht.

Gladde bal

In de derde minuut kon het eerste doelpunt op het scorebord worden genoteerd. Het was Timon Lommers die Albatros op voorsprong bracht, in een fase waarin de ploeg van trainer Mirelle Fortuin langer in balbezit was en daardoor ook meer kansen kreeg om te scoren. Het onderschepte nogal wat ballen van Die Haghe, dat de leren knikker regelmatig uit de handen liet glippen. Dat had volgens Van Groeningen een duidelijke oorzaak. "De bal was nog vrij nieuw, waardoor 'ie nauwelijks vocht opnam", aldus de Haagse coach. "Mijn spelers hadden daar last van, dus dat heb ik aangegeven bij de scheidsrechter. Maar volgens Mirelle Fortuin had Albatros geen problemen met de bal. Terwijl Albatros hierdoor na rust op heel belangrijke momenten balverlies heeft geleden in de aanval. Zo'n gladde bal is gewoon zonde, want de techniek van de spelers komt hierdoor niet goed uit de verf."
Volgens Fortuin viel het allemaal wel mee met die bal. "Met dit weer en zweethanden heb je al snel dat de bal glad is, maar ik heb mijn spelers niet horen klagen", luidde haar verhaal.
Na het eerste Die Haghe-doelpunt in de tiende minuut kwamen de geelhemden een beetje in hun spel, maar doelpunten bleven in de eerste helft schaars. Na een kwartier stond het nog altijd 1-1. Tot 4-4, drie minuten voor rust, kon Albatros zijn opponent volgen. Het had daarbij nog geluk dat Jason van der Tol op slag van de onderbreking faalde vanaf de strafworpstip, anders had Die Haghe voor rust al een gat van twee punten kunnen slaan. Nu kwam de rust bij 5-4 in Haags voordeel.

Herboren

Die Haghe kwam herboren uit de kleedkamers. In vijf minuten leidden de Hagenaars met dubbele cijfers (8-4). Roel van Groeningen: "In de rust heb ik tegen de ploeg gezegd dat het een kwestie van tijd moest zijn."
Wie daarmee al zijn geld op de pupillen van Van Groeningen zette,

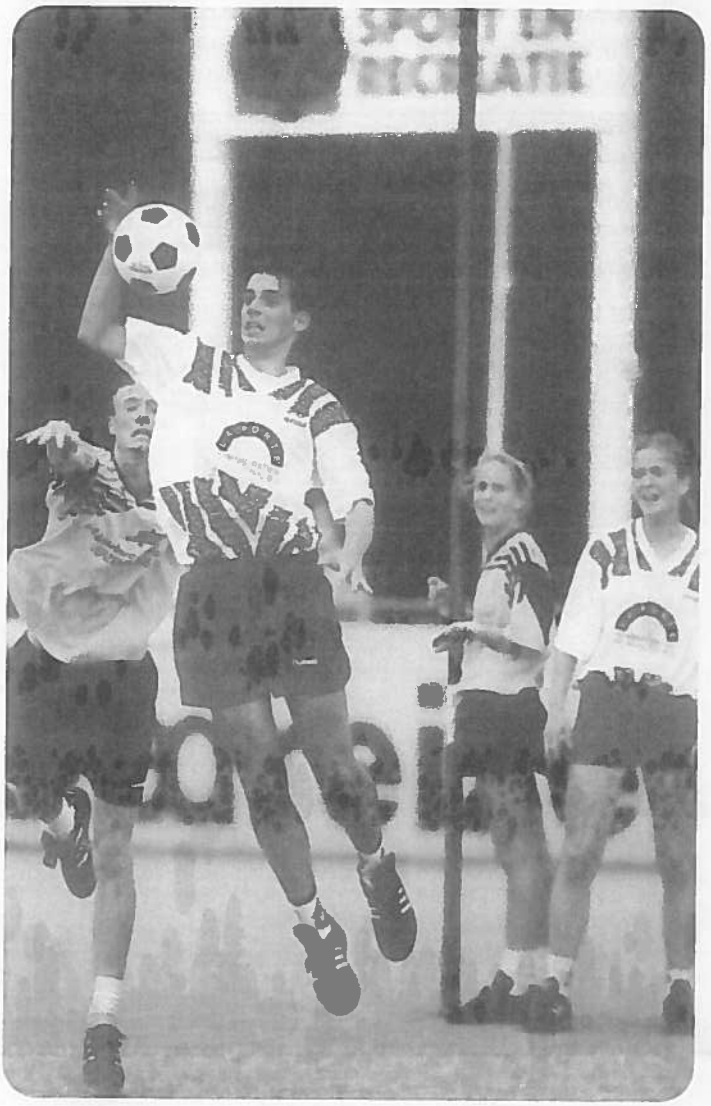

Vervolg van pagina 13

Junioren Die Haghe pakken nationale titel

kreeg het nog even behoorlijk benauwd, toen Albatros een indrukwekkende inhaalrace begon, die bij 9-8 stokte. Mirelle Fortuin: "Het had net zo goed 9-9 kunnen worden. In plaats daarvan kwam de stand op 10-8 door een bal achter de paal, waarvan ik eerlijk gezegd niet goed kon zien of het nu wel of niet verdedigd was. Ook bij 11-8 kregen wij kansen om weer op twee punten verschil te komen, maar in de laatste tien minuten kreeg Die Haghe ineens vleugels." Die laatste tien minuten van de wedstrijd waren inderdaad volledig voor Die Haghe. Albatros kwam niet meer tot scoren, terwijl het Haagse team nog viermaal van afstand doel trof en daarmee op een totaal van 'maar' veertien doelpunten kwam. Ondanks dit karige aantal was Van Groeningen uiteraard blij met het behaalde resultaat. "Ik had al gewaarschuwd dat ze niet elke wedstrijd dezelfde scherpte kunnen opbrengen. Zoals in de halve finale tegen Fortuna, waarin iedereen superscherp was en ook alle kansen afmaakte. Daardoor kon het gebeuren dat we in de eerste helft maar vijf doelpunten maakten. In de tweede helft pakten we het wel op, maar toch zijn we niet verder gekomen dan veertien doelpunten. Typisch een finale."

Snor

Mirelle Fortuin was na afloop zo eerlijk Die Haghe als de terechte winnaar aan te wijzen. Minder blij was ze met de manier waarop dat in de eindstand tot uitdrukking kwam. "Wij hadden veel te veel last van de spanningen, waardoor het publiek Albatros niet gezien heeft zoals het kan spelen. De eindstand geeft echter een bittere nasmaak. Dat was niet verdiend", aldus de oud-Deetosspeelster die het coachen voorlopig voor gezien houdt in verband met drukke werkzaamheden.
De hossende Die-Haghesupporters hadden geen boodschap aan de woorden van Fortuin. Zij vierden hun feestje en scandeerden dat de snor van Van Groeningen er nu echt aan moest geloven. De toen nog besnorde coach: "Nog voor de competitie voorbij was, heb ik toegezegd dat ik mijn snor af zou scheren als we kampioen zouden worden. Dat het er nu echt van moet komen, heb ik graag voor ze over. Ik hoop ook dat hun korfbalcapaciteiten in de toekomst blijven groeien, want mijn snor groeit ook wel weer aan."
Bij Albatros voorkwam Jovanka van der Tol met twee treffers een volledig familie-feestje. Elwin (3x), Timon (2x) en Aram Lommers (1x) verzorgden namelijk de verdere Zwijndrechtse productie. Voor Die Haghe waren Christiaan ter Horst (4x) en Guido Dijkstra (3x) de belangrijkste schutters.

Tekst: Mateo Taal
Foto: Cor Mantel

Vervolg van pagina 12

Landstitel voor Swift

Tegenstandster Marja van de Venne liet Huibers inderdaad vrij, maar talloze afstandsschoten troffen geen doel en Spes ging noodgedwongen geforceerd aanvallen. Aan de andere kant kende Silvia Haanen, die pas in de wedstrijd was gebracht, echter geen genade en scoorde 8-6 vanuit een zeer moeilijke hoek. Het aanvalsvak van Spes onder leiding van Ambrosius en Kolster stond tien minuten voor tijd voor de opgave om die achterstand weg te werken. Na de tweede wissel aan Milsbeekse kant, Loes Emons ging de aanval versterken, kon Ambrosius met haar tweede treffer van de wedstrijd de aansluiting maken. De bal moest dan wel snel terugkomen en de verdediging van Spes nam risico. Swift-aanvaller Theelen legde luttele seconden voor tijd aan voor een schot en deelde prompt de beslissende tik uit: 9-7. Haar tegenstandster Bindels kwam net iets tekort tegen één van de beste speelsters uit het vrouwencircuit van dit moment.

Wildwest in Hoogeloon.

Tekst: Inge Lepelaars
Foto: Wim Timmer

Swift ook kampioen bij de junioren

De junioren maakten de strijd om de landstitel een stuk leuker dan de senioren. De Hooge Mierdse meiden van DDW mochten voor de eerste keer in de veldfinale aantreden, de junioren van Swift voor de derde maal. Een voorsprong van 6-5 voor DDW werd in de laatste seconden rechtgetrokken door Nathalie Cramers. In de verlenging hadden de Swift-junioren onder leiding van Judith Clabbers en Gerriet Heijnen net iets minder pech dan DDW. De eindstand tussen de aan elkaar gewaagde teams (8-7 voor Swift) zorgde voor oprecht verdriet bij DDW en groot feest bij Swift.